

यश्चैतान्प्राप्नुयात्सर्वान् s. Spruch 4736.

यस्तात न क्रुध्यति सर्वकालं भृत्यस्य भक्तस्य हिते रतस्य ।

तस्मिन्भृत्या भर्तारि विश्रमन्ति न चैनमापत्सु परित्यजन्ति ॥ ४८३९ ॥

Wenn, o Lieber, ein Herr niemals im Zorn auffährt gegen einen ergebenen Diener, der auf sein Wohl bedacht ist, dann haben die Diener zu ihm Vertrauen und verlassen ihn nicht im Unglück.

यस्तु कृच्छ्रमनुप्राप्तं s. Spruch 4338.

यस्तु धर्मपरश्च स्यात् s. nach Spruch लभ्यते खलु पापीयान्नरः.

यस्तु निःश्रेयसं वाक्यं मोक्षान्न प्रतिपद्यते ।

स दीर्घमूत्रो क्षीनार्थः पश्चात्तापेन युज्यते ॥ ४८४० ॥

यस्तु निःश्रेयसं श्रुत्वा द्राक्तदेवाभिपद्यते ।

आत्मनो मतमुत्सृज्य स लोके सुखमेधते ॥ ४८४१ ॥

Wer aber ein frommendes Wort aus Thorheit nicht annimmt, der kommt als Saumseliger um seinen Vortheil und empfindet hinterher Reue.

Wer aber ein frommendes Wort, wenn er es hört, alsbald annimmt, indem er seine eigene Meinung aufgibt, dem geht es wohl in der Welt.

यस्तु राजा स्थितो ऽधर्मे s. Spruch 3122.

यस्तु वर्षमविज्ञाय क्षेत्रं कर्षति मानवः ।

क्षीनः पुरुषकारेण सस्यं नैवाप्नुते ततः ॥ ४८४२ ॥

Der Mann aber, welcher sein Feld bestellt ohne die Regenzeit zu kennen, der kommt um seine Arbeit und gelangt nicht zu Korn.

यस्तु शत्रेर्वशस्यस्य शक्तेऽपि कुरुते दयाम् ।

हस्तप्राप्तस्य वीरस्य तं चैव पुरुषं विदुः ॥ ४८४३ ॥

Wer aber, wenn er auch in der Uebermacht ist, Mitleid angedeihen lässt einem heldenmüthigen Feinde, der in seiner Gewalt steht, ja in seinen Händen ist, den nennt man einen Mann.

यस्तु प्रोद्धा दमे सत्ये s. Spruch 4642.

यस्तु संवत्सरं पूर्णं नित्यमौनेन भुञ्जति ।

युगकाटिसकृच्च तु स्वर्गलोके महीयते ॥ ४८४४ ॥

4839) MBh. 5, 1355.

4840. 41) MBh. 5, 4144. fg. 4841, b. द्राक्

unsere Aenderung für प्राक्. Der zweite Spruch auch MBh. 12, 3509 mit folgenden Abweichungen: b. ज्ञानं तत्प्रतिपद्यते. d. तं लोके ऽनुविधीयते.

4842) MBh. 12, 5212.

4843) MBh. 12, 8235.

4844) VṚDDHA-KĀN. 11, 9. b. Statt des grammatisch falschen und auch sonst nicht passenden भुञ्जति (vgl. Spruch 4059) könnte man वर्तते vermuthen.